

løst som en Hundestejle. At der sættes en Minimalbøde for de Tilfælde, hvor en Mand flere Gange gribes i ulovligt Fiskeri, og det altsaa kan være en Bedrift, han øver med særlig Forkærlighed, skal jeg ikke have noget at indvende imod. Jeg skal heller ikke indvende noget imod, at Fiskeredstaberne konfiskeres; men der vil det dog være nødvendigt at faa løst det Spørgsmaal, om man til Fiskeredstaber ogsaa skal regne den Baad, Manden sejler i, eller hvad andet Apparat, Trug eller Raag, han benytter til sit Fiskeri. Naar det hedder, at naar Fiskeredstaberne ikke kunne staffles til Beje, skal han betale deres antagelige Værdi til Kommunens Kasse, er det kun en ganske ringe Fordel for Kommuneskassen at faa Værdien af saadanne Fiskeredstaber, thi de ere som Regel ganske værdiløse. Der synes jeg, at da Straffen dog kun bringes i Anvendelse for professionelle Forbrydere, kunde man nok sætte et Minimum af f. Eks. 50 Kr., som Kommissionen jo ogsaa har foreslaaet.

I § 13 tales der om en Erstatning, den private forurettede kan fordrø af den Mand, der uberettiget har fisket i hans Fiskevand; der siges, at den, der uberettiget fisker i anden Mand's Fiskevand, skal betale Værdien af de fangne Fisk, saafremt de ikke i ubestridt Stand kunne tilbageleveres. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at det er en meget uheldig Bestemmelse for Ejeren. Hvis Fiskene ligge friske, og han kan faa dem tilbage, og det f. Eks. er en 5—6 Lispund Aborrer, er det ikke ganske sikkert, at det vil være i vedkommende Eiers Interesse at slæbe de 5—6 Lispund Aborrer tilbage paa sin Kyg; han er maaske ikke belabet paa at spise Fisk i en hel Uge, og han holder ikke af at sælge Fisken. Det rigtigste vilde være, at den anden Mand skulde betale Værdien af Fisken, saafremt Fisken ikke i god Stand kan leveres til Ejeren, og denne ikke er villig til at modtage den i Stedet for Kontanter; i saa Fald tror jeg, ingen af Parterne led Uret.

Jeg har nu saa fort som det er mig muligt, gennemgaaet Lovforlagets Bestemmelser. Det skulde glæde mig, om der kunde komme noget ud af denne Lov, og jeg vil tillade mig at henstille til det eventuelle Udbalg, at man ikke betragter Ferskvandsfiskeriet som noget ligegyldigt eller uinteressant eller som noget, der ikke har nogen økonomisk Værdi, thi i Virkeligheden er det saaledes, at der mange Steder rundt paa Fjorderne ligge Bænde, der ligge ganske ubenyttede hen, men som i Værdi pr. Tønde Land langt overstiger Værdien af en Tønde Land god Hvedejord, saafremt de bleve ud-

nyttede til Fiskeri. Med disse Ord skal jeg tillade mig at slutte.

Trolle: Jeg kan ganske slutte mig til den sidste ærede Taler's Indledning, hvori han anerkendte Kommissionens fortvænlige Arbejde, som ligger til Grund for dette Lovforslag. Kommissionen har derved sparet Lovgivningsmagten for et betydeligt Besvær og Anvar, hvad man kun maa vide den Tak for. Jeg vil ligesom den foregaaende Taler udtale min Haastønnelse af, at Regeringen har nedsat en Kommission, og af, at den har fulgt denne paa saa væsentlige Punkter. Jeg anser det for et betydeligt Fremskridt, at man har opnaaet at sikre Fiskens Opgang ved Fiskefapper, ganske vist ved temmelig strenge Bestemmelser for Rekvirenten over for Ejerne af industrielle Anlæg. Og ligeledes anser jeg det for et betydeligt Fremskridt, at offentlig Baatale finder Sted; jeg mener, det er en absolut Betingelse for, at Loven overhovedet kan komme til at virke. De saftatte Fredningsbestemmelser finder jeg ogsaa meget heldige i Forbindelse med det absolutte Forbud mod Forhandling. Jeg skal dog henstille, om man ikke vilde tage under Overvejelse, at Fisk kunde forhandles med Hjemstedsbevis, idet man jo ikke skulde være forhindret i at kunne faa sin Fisk til Købs, hvis den var fanget i andre Bænde, hvor den ikke var fredet.

Jeg skal gøre nogle korte Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, som den ærede foregaaende Taler saa udførligt gennemgik. Han omtalte først Laks- og Aaletrapper og mente, at man kunde slaa dem sammen. Deri tror jeg den ærede Taler tager fejl. En Laksetrappe kan maaske i nogle Tilfælde benyttes som Aaletrappe, men ikke omvendt. En Aaletrappe kan paa ingen Maade benyttes som Opgang for Laksen. Naar en Laksetrappe skulde kunne benyttes som Aaletrappe, maatte den i alt Fald ikke føre for meget Vand med sig, der maatte ikke være for stærk Strøm eller for stærkt faldende Vand i Trappen, da Aalene saa næppe vilde kunne arbejde sig op. Naar Regeringen har værnet saa stærkt om disse industrielle Virksomheder og forlangt, at Rekvirenterne skulde betale fuld Erstatning, saa mener jeg, ligesom den ærede foregaaende Taler, at det er vel strengt. Man kunde maaske komme til en Løsning ved f. Eks. at halvere Udgiften, da det jo dog er Almenvellet, der kræver den Slags Foranstaltninger. Bemærkningerne med Henhyn til Sammenlægningen af den Kommission, der er foreslaaet i § 4, ere maaske berettigede. Dog ved jeg ikke, om de fiskerihyndige Medlemmer af Aalegaard-